

ser. Et af disse medlemmer skal have særlig indsigt i statslig erhvervsvirksomhed.

Det foreslås endvidere, at rådets medlemmer udnævnes for en periode af op til 4 år.

Stk. 2 indebærer, at der til forskel fra den gældende konkurrence Lov udpeges faste stedfortrædere for Konkurrencerådets medlemmer.

Til § 16

I § 16 angives de beføjelser, der bl.a. kan anvendes i forbindelse med påbud efter § 6, stk. 4, og § 11, stk. 3. Påbudsbestemmelserne i § 16 er ligestillede, alternative beføjelser, som kan anvendes over for forskellige former for konkurrenceskadelige tiltag. Opregningen er ikke udtømmende med hensyn til Konkurrencerådets mulighed for at gribe ind med påbud. Afhængig af konkurrencebegrænsningens art og virkninger må der konkret tages stilling til, hvorledes konkurrencebegrænsningen mest hensigtsmæssigt kan bringes til ophør. Der er dog i § 16, stk. 1, opregnet de mest almindeligt forekommende typer af påbud.

Svarende til formuleringen i den nugældende konkurrence Lovs § 12, stk. 1, 1. led, giver bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, hjemmel til at udstede påbud om hel eller delvis ophævelse af aftaler, vedtagelser eller forretningsbetingelser.

Hjemlen til at udstede påbud om, at angivne priser eller avancer ikke må overskrides, er givet i stk. 1, nr. 2. Den nærmere fastlæggelse af prisen eller avancen må ske gennem en hypotetisk præget bedømmelse af forholdene, som de ville være i et konkurrencepræget marked. Der kan derfor ikke kræves et egentligt bevis for, hvad prisen eller avancen ville være, men der kræves en sandsynliggørelse.

Påbud kan ske i form af fastsættelse af priser eller avancer, der ikke må overskrides, eller ved fastsættelse af bestemte kalkulationsregler, der skal anvendes ved beregningen af priser og avancer. Der er her ved tilsigtet den størst mulige fleksibilitet i forbindelse med påbud vedrørende priser og avancer, hvor der fortsat kan foretages prisregulering således, at virksomheden m.v. får mulighed for og tilskyndelse til at forbedre effektiviteten.

Efter stk. 1, nr. 3, kan der udstedes påbud til en virksomhed om at sælge til nærmere angivne købere på virksomhedens sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende salg. Virksomheden kan dog altid kræve kontant betaling eller betryggende sikkerhed.

Efter stk. 1, nr. 4, gives hjemmel til at udstede et påbud om at give tredjeparter adgang til en virksomheds eksisterende infrastrukturfacilitet, der er nødvendig for at kunne udbyde en vare eller tjenestey-

delse. Det kan f.eks. være adgang til et elnet, havn eller lufthavn. Hjemlen til at udstede påbud om at give tredjeparter adgang til en virksomheds infrastrukturfacilitet omfatter alene de tilfælde, hvor potentielle konkurrerende virksomheder er afskåret fra selv at opbygge de fornødne faciliteter.

På teleområdet er spørgsmålet om adgang til infrastrukturfaciliteter udtømmende reguleret via samtrafiklovgivningen, ligesom adgangen til jernbane og lufthavnfaciliteter i hovedsagen er EU-reguleret.

For havne, hvortil der er offentlig adgang, er det et generelt princip, at en havn har pligt til at modtage skibe i det omfang, pladsforholdene tillader det. Vedrørende statshavne skal et eventuelt påbud om at give tredjeparter adgang til havnefaciliteter i en situation, hvor pladsforholdene ikke gør det muligt for nye operatører at komme til, indeholde alternativer om at, enten skal infrastrukturen udvides, eller også skal eksisterende operatører afgive plads.

Bestemmelsen i stk. 2 angiver, at påbud efter stk. 1, nr. 2, kan fastsættes for op til 1 år ad gangen.

Til § 17

I medfør af § 17 kan Konkurrencerådet indhente oplysninger fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder med henblik på udførelsen af de opgaver, rådet er tillagt efter denne lov, jf. § 14. Det er rådet selv, der skønner, hvilke oplysninger, der er nødvendige for dets arbejde. Hvis der er tale om et strafbart forhold, skal rådet dog anmelde dette til politiet, der varetager den videre efterforskning efter retsplejelovens regler. Spørgsmålet om, hvorvidt rådets krav om oplysninger er berettiget, kan ikke indbringes for Konkurrenceankenævnet, jf. lovforslagets § 19, men må i givet fald indbringes for domstolene.

Konkurrencerådet kan efter bestemmelsen indhente oplysninger fra offentlige og private virksomheder, sammenslutninger og offentlige myndigheder med henblik på at vurdere, om der foreligger forhold, som er omfattet af lovens bestemmelser. Til vurdering heraf kan Konkurrencerådet også iværksætte bredere undersøgelser af konkurrenceforholdene på et marked.

Til § 18

Lovforslagets § 18, stk. 1 og 2, har næsten samme ordlyd som den gældende konkurrence Lovs § 21, stk. 1 og 2, idet kompetencen til at foretage kontrolundersøgelser dog er tillagt Konkurrencestyrelsen og ikke som efter den gældende lov repræsentanter for Konkurrencerådet.